

35. И земледѣлци-тѣ уловихъ слугы-тѣ му, одного бихъ, другыго убихъ, а на другыго каменіе хвърлихъ.

36. Пакъ проводи други слугы по много отъ първы-тѣ; и сторихъ и тѣмъ такожде.

37. Напокопъ проводи при тѣхъ сына си, и думаше: Ще ся засрамятъ отъ сына ми.

38. Но земледѣлци-тѣ като видѣхъ сынъ-тѣ, рекохъ помежду си: Тойзи е наслѣдникъ-тѣ; елате да го убіемъ, и да усвоимъ наслѣдіе-то му.

39. И като го уловихъ изведохъ го внѣ отъ лозіе-то и убихъ го.

40. И тѣй кога дойде стопанинъ-тѣ на лозіе-то, какво ще стори на тѣзи земледѣлцы?

41. Казуватъ му: Злы-тѣ злѣ ще погуби, и лозіе-то ще даде подъ наемъ на други земледѣлцы, които ще му въздадѣтъ плодове-тѣ на врѣме-то имъ.

42. Казува имъ Исусъ: Не сте ли прочели никога въ писанія-та; Камъкъ-тѣ, който отхвърлихъ зидари-тѣ, той станъ глава на жгълъ-тѣ; отъ Господа бы това, и е чудно въ очи-тѣ наши?

43. За това ви казувамъ, че ще ся отнеме отъ васъ царство-то Божіе, и ще ся даде на народъ който ще прави плодове-тѣ му.

44. И който падне на тойзи камъкъ, ще ся строши; а на когото падне, ще го смаже.

45. И като чухъ първосвященници-тѣ и Фарисей-тѣ притчы-тѣ му, познахъ че за тѣхъ казва;

46. И искахъ да го уловіжъ, но убояхъ ся отъ народа, понеже както пророкъ го имахъ.

ГЛАВА 22.

1. И отвѣща Исусъ и говоряше имъ пакъ съ притчы, и казуваше:
2. Уподоби ся царство небесно на человекъ царь, който направи свадбѣ на сына си;